

Derde Zondag van de Advent

17 december 2023

1^e lezing Jes. 61, 1 – 2a, 10 – 11

2^e lezing 1 Tess. 5, 16 – 24

Evangelie Joh. 1, 6 – 8, 19 – 28

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Over acht dagen zullen wij in de dagmis van Kerstmis weer de woorden horen: *Nadat God eertijds vele malen en op velerlei wijze tot onze vadersen gesproken had door de profeten, heeft Hij nu op het einde der tijden tot ons gesproken door de Zoon.* God is eeuwenlang bezig geweest de komst van Zijn Zoon voor te bereiden en Hij is nog steeds bezig, die komst van Zijn Zoon in ons leven, in onze wereld voor te bereiden. Voor te bereiden door de profeten, niet alleen de profeten, maar door alles wat er gebeurd is in, wat wij het Oude Testament noemen, door heel die geschiedenis, door al die mensen die daar het woord voerden, door de schepping zelf, alles is voorbereiding op de komst van de Zoon in de wereld, de komst van de Zoon in ons eigen hart. En dat wil dus zeggen dat alles wat er gebeurt en alles wat wij zien en alles wat wij horen, voorbereiding is, dat wil zeggen: nog niet de Zoon zelf. Het is nog niet “Hij” – het leidt ons naar Hem en we nemen vonkjes waar van Zijn wijsheid, van Zijn aanwezigheid, maar het is nog niet de volledige aanwezigheid en alles is voor-bereiding, alles is voor-lopig, alles is voor-loper.

Precies dat zegt ook Sint Jan de Doper. Tot drie keer toe een ontkenning: ik ben de Messias niet, nee ik ben het niet, nee! Het is een stukje, ik zou bijna willen zeggen, een stukje negatieve theologie. Wat wij op alles kunnen toepassen wat ons omringt. Het is nooit het volkomene, het is nooit het definitieve, het is nooit de volheid waar wij eigenlijk ten diepste naar verlangen en waarvoor God ons ook heeft geschapen. Het is het niet, maar het is wel voor-loper, het kan ons voorbereiden, de schepping, de mensen, de geschiedenis, alles wijst ons uiteindelijk naar een voltooiing waarvoor wij geschapen zijn. En dat betekent dus ook, en dat hebben we deze week toch met Sint Jan van het Kruis ook overwogen en gevierd, dat wij alles achter ons moeten laten om Hem, de Enige, Absolute Volheid te vinden. Alles is niets, zei Sint Jan van het Kruis, omdat Hij, de Zoon, de Enige is. Niets kan ons vervullen, niets kan werkelijk pretentie hebben dat het dit nu is, tenzij de Eucharistie – daar is Hij: *zie het Lam Gods*. Maar al het andere leidt daar naartoe.

Al het andere is voor-lopig, is voor-waarde, zeker waarde! Zoveel goeds in onze wereld, onze schepping, het huwelijk, de mens, de liefde, de vriendschap, de goedheid, de schoonheid, alles is een waarde, maar de hoogste waarde die het heeft is dat het voor-waarde is ten opzichte van Hem die moet komen en die onze volheid van leven zal zijn en nu al soms, in kleine stapjes, voelbaar dat kan zijn.

Sint Jan de Doper ontkent tot drie keer. *Een drievoudig koord is niet zo makkelijk te breken.* Het is een zekerheid dat alles niet God is en dat God alleen God is en ons vervult. Ook Sint Paulus heeft het over wat je zou kunnen noemen een drievoudig koord: *weest altijd blij, bid zonder ophouden, dankt God voor alles*. Dat is het koord waarmee wij aan Christus gebonden zijn,

waarmee Christus zich aan ons wil binden. Maar een koord wat steeds opnieuw geknoopt en aangehaald moet worden. Pas als wij bij de Zoon, bij Jezus zijn, pas als wij helemaal Eucharistische zelfweggegeven mensen zullen zijn dan is dat koord volkomen. Jezus zegt; *Ik ben gekomen opdat Mijn vreugde in u zal zijn en uw vreugde volkomen zal worden*, dan zullen wij *altijd blij zijn*. Nu kan dat nog niet, we staan nog midden in het leed van deze wereld. *Bid zonder ophouden*, de enige die bidt in ons zonder ophouden is de Heilige Geest. *Dankt God voor alles*, omdat de Vader Jezus uit de dood heeft opgewekt, zodat niets ons ooit nog van God zal kunnen scheiden. Zich altijd verheugen, altijd met God zijn, altijd en in alles Zijn hand zien dat is de voorsmaak van een definitieve ontmoeting waarvan Kerstmis een eerste proeven mag zijn. Amen